

at sørge for, at Domstolene forefindes paa lovbealet Maade, — altsaa en Repræsentant for Statsadministrationen —, dernæst en delegeret for Domstolene, i hvis Virksomhed Nævningerne skulle deltage, og hvem det er magtpaaliggende, at de kaldes med det Maal for Øje, som er Domstolenes ufravigelige Rettesnor, den upartiske Retfærdighed, endelig en delegeret for Kommunalbestyrelsen eller den Gren af denne, som tør forudsættes at medbringe størst Personalkendskab. Den Forskel, der ved Gennemførelsen heraf gøres mellem København og det øvrige Land, forklares ved den stedfindende Forskel i Myndighedernes Organisation. At de paagældende Udvalg foreslaas kun at skulle bestaa af 3 Medlemmer, og at man saaledes undgaar et større og besværligere arbejdende Organ til denne Funktion, er en Fordel, hvis Opnaaelse lettes derved, at Valget foregaar i forholdsvis mindre Kredse. Dette Flertallets Ændringsforslag til § 51 fører videre med sig, som nødvendige Følger, en Række til §§ 50, 52—55, 57 og 58 stillede Ændringsforslag (Nr. 35, 39—42, 44 b., 47 og 49). Da det Udvalg, som Lovforslaget i § 56 indretter til Aarslistens Dannelselse, er sammensat efter lignende Hensyn, som Flertallet foreslaar fulgte ved Grundliste-Udvalget, kun lempede med det for Øje, at hint Udvalg skal være Ankeinstans for det sidstnævnte Udvalgs Kendelser i visse forekommende Retsspørgsmaal, har Udvalgets Flertal kun fundet en enkelt Forandring i denne Paragraf ønskelig, nemlig at Aarsliste-Udvalgets 5 Medlemmer indskrænkes til 3. Da ogsaa Mindretallet finder denne Forandring rigtig, stilles Forslaget herom, Nr. 45, af hele Udvalget. Der er ikke Grund til at beholde det større Antal til at udføre de Funktioner, som efter den ogsaa i Lovforslaget optagne Ordning tilfalde Aarsliste-Udvalget. Dette er befriet for det vanskelige og besværlige Udvælgelses-Skøn og har, ved Siden af enkelte Retsspørgsmaal, kun at forestaa Lodtrækningen til Aarslisten og til Nævningerne for det enkelte Ting.

Mindretallet mener ligesom Kommissionens Flertal (Rigsdagstidenden 1901—2, Tillæg A. Sp. 2642—45), at Lovforslagets Ordning i det hele og store er rigtig, og kan navnlig ikke dele de af Flertallet ovenfor fremsatte Indvendinger imod denne Ordning, Mindretallet anser det saaledes ikke for nødvendigt at tillægge Statsadministrationen og Domstolene Indflydelse paa Udvælgelsen ved — som af Flertallet foreslaaet — at give disse Myndigheder Ret til at udpege to af de Mænd, der skulle foretage den, idet Mindretallet ikke nærer Frygt for, at uberettigede Hensyn skulle gøre sig gældende ved de kommunale Myndigheders Udnævnelse af Nævninger. Medens Mindretallet saaledes foreslaar uden for København at bibeholde Lovforslagets Ordning, saaledes at det bliver de kommunale Bestyrelser, der foretage Udvælgelsen, har man for Københavns Vedkommende tiltraadt Flertallets Forslag om, at Udvælgelsen sker — ikke, som efter Lovforslaget, for hele Byen under et, men — i de enkelte Folketingskredse ved et Udvalg for hver Kreds, hvorved det fornødne Personalkendskab lettere og bedre kan tilvejebringes; da Mindretallet ligeledes kan tiltræde Flertallets Tanke om at besætte Udvalgene med 3 Medlemmer, hvorved Stemmelighed lettere undgaas, foreslaar man de to Pladser besatte henholdsvis af Magistraten og af Borgerrepræsentationen og [den 3die Plads (Formandspladsen) af Indenrigsministeren. Mindretallet stiller i Henhold hertil Underændringsforslag Nr. 38 og de dermed sammenhørende Ændringsforslag Nr. 36 og 48.

Det i § 90 foreslaaede Antal af statslønnede Politibetjente vil, navnlig for de større Købstæders og Handelspladsers Vedkommende, upaatvivlelig vise sig utilstrækkeligt, idet saavel Efterforskningen som Forundersøgelsen under den ny kriminelle Retspleje vil lægge stærkt Beslag paa Politiets Virksomhed, ligesom det ogsaa vil blive nødvendigt at have nogle Betjente til Stede saavel i Landsretterne som ved Underretterne, dels til Ordens Overholdelse, dels til Fremstilling af Arrestanter